

209

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 czerwca 1948 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych.

Na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 17 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 31, poz. 210) oraz art. 3 dekrety z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) w brzmieniu dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 209) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu:

- 1) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 31, poz. 210),
- 2) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

Do art. 4 ust. 1.

§ 2. 1. Przewodniczący obywatelskiej komisji podatkowej ustanawia stałe trzy komplety orzekające obywatelskiej komisji podatkowej i określa ich właściwość terytorialną. W skład każdego kompletu wchodzi jeden ławnik lub jego zastępca, wyznaczony z grona tych ławników lub zastępców, którzy zostali powołani spośród kandydatów, przedstawionych przez organizacje zawodowe zrzeszające podatników.

2. Przydziału spraw do załatwienia przez poszczególne komplety dokonuje przewodniczący obywatelskiej komisji podatkowej.

§ 3. 1. O terminie posiedzenia kompletu obywatelskiej komisji podatkowej przewodniczący lub jego zastępca zawiadamia na piśmie kierownika zespołu lustratorów społecznych najpóźniej na trzy dni przed terminem posiedzenia.

2. Kierownik zespołu uczestniczy osobiście w posiedzeniu kompletu obywatelskiej komisji po-

datkowej z głosem doradczym lub wyznacza w tym celu każdorazowo jednego z lustratorów społecznych, w miarę możliwości tego, który brał udział w zbieraniu materiału wymiarowego w konkretnej sprawie.

3. Nieobecność przedstawiciela zespołu lustratorów społecznych na posiedzeniu kompletu obywatelskiej komisji podatkowej nie wpływa na ważność orzeczeń kompletu.

Do art. 5.

§ 4. Naczelnik urzędu skarbowego (rewizyjnego) wyznacza obywatelskiej komisji podatkowej odpowiednie pomieszczenie w lokalu urzędu do wykonywania czynności urzędowych.

Do art. 6 ust. 1.

§ 5. 1. Obywatelska komisja podatkowa jest powołana do orzekania o wysokości podstawy opodatkowania w zakresie podatków bezpośrednich i danin, pobieranych na rzecz Skarbu Państwa, zarówno o ile chodzi o roczne wymiary podatków, jak i o ustalenie zaliczek na podatki.

2. Wydanie przez obywatelską komisję podatkową orzeczenia w sprawie zaliczki na podatek obrotowy lub dochodowy za pewien okres roku podatkowego nie uzasadnia obowiązku urzędu skarbowego (rewizyjnego) do przekazania obywatelskiej komisji podatkowej sprawy ustalenia dla tego samego podatnika podstawy opodatkowania za cały rok podatkowy.

3. Obywatelska komisja podatkowa nie jest uprawniona do żądania przekazania jej przez urząd skarbowy (rewizyjny) spraw do rozpatrzenia.

Do art. 6 ust. 3 pkt 1).

§ 6. Przekazaniu obywatelskiej komisji podatkowej podlegają przede wszystkim sprawy dotyczące podatników, obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych.

§ 7. Przed przekazaniem sprawy obywatelskiej komisji podatkowej urząd skarbowy (rewizyjny) obowiązany jest wezwać podatnika do sprostowania zeznania, wyznaczając mu w tym celu termin tygodniowy.

§ 8. Przekazując sprawę do obywatelskiej komisji podatkowej urząd skarbowy (rewizyjny) obowiązany jest przytoczyć okoliczności uzasadniające przekonanie urzędu, że posiadane przez urząd materiały, służące do ustalenia podstawy opodatkowania, nie obejmują całości obrotu lub dochodu podatnika.

Do art. 6 ust. 4.

§ 9. 1. Wniosek urzędu skarbowego (rewizyjnego) co do ustalenia przez obywatelską komisję podatkową wysokości podstawy opodatkowania powinien zawierać przesłanki, uzasadniające proponowaną przez urząd kwotę.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, urząd skarbowy (rewizyjny) jest obowiązany zgłosić w każdym przypadku przekazania sprawy obywatelskiej komisji podatkowej, nie wyłączając przypadków przewidzianych w art. 12.

Do art. 6 ust. 5.

§ 10. 1. Nie podlegają przekazaniu obywatelskim komisjom podatkowym sprawy o ustalenie wymiaru podatku za ten rok podatkowy, za który już został doręczony podatnikowi nakaz płatniczy, choćby wymiar nie był jeszcze prawomocny.

2. Sprawy zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy mogą być przekazywane obywatelskiej komisji podatkowej także wówczas, gdy podatnikowi doręczono decyzję, o której mowa w art. 129 ust. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

Do art. 7.

§ 11. W przypadkach, określonych w art. 7 ust. 2 i ust. 4, termin dwutygodniowy, w którym obywatelska komisja podatkowa powinna wydać orzeczenie, liczy się od daty ponownego otrzymania sprawy.

Do art. 8.

§ 12. Decyzja urzędu skarbowego (rewizyjnego), ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego, wydana na podstawie orzeczenia obywatelskiej komisji podatkowej, powinna odpowiadać warunkom, określonym w art. 134 ust. 1 dekretu o postępowaniu podatkowym, a w szczególności wskazywać na służące podatnikowi prawo wniesienia odwołania w ciągu miesiąca po doręczeniu decyzji do właściwej terytorialnie komisji odwoławczej przy izbie skarbowej, choćby podatnikiem była osoba prawna. Ponadto decyzja powinna powoływać się na orzeczenie obywatelskiej komisji podatkowej, którym została ustalona podstawa opodatkowania, oraz zawierać pouczenie, że wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Do art. 9.

§ 13. Obywatelska komisja podatkowa — w zakresie ustalania wysokości podstawy opodatkowania — oraz komisja odwoławcza — w zakresie ustalania wysokości zobowiązania podatkowego — nie są związane przepisami dekretu o postępowaniu podatkowym, w szczególności odnoszącymi się do postępowania wyjaśniającego i dowodowego. Nie stosuje się również przepisu art. 151 tego dekretu.

§ 14. 1. W skład sekcji komisji odwoławczej, rozstrzygającej odwołania od decyzji urzędów skarbowych (rewizyjnych), wydanych na podstawie orzeczeń obywatelskich komisji podatkowych, mogą wchodzić wyłącznie przedstawiciele:

- 1) wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi),
- 2) okręgowych komisji związków zawodowych (w m. st. Warszawie — Rady Związków Zawodowych),
- 3) Związku Samopomocy Chłopskiej,
- 4) Centralnego Związku Spółdzielczego.

2. Przepisu § 16 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisji odwoławczych przy izbach skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 50), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 21 czerwca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 254) — nie stosuje się do uchwał sekcji, o której mowa w ust. 1.

§ 15. W sprawach odwołań od decyzji urzędów skarbowych (rewizyjnych), wydanych na podstawie orzeczeń obywatelskich komisji podatkowych, mają odpowiednie zastosowanie przepisy działu XIV dekretu o postępowaniu podatkowym.

§ 16. 1. Przewodniczący jako też ławnicy obywatelskiej komisji podatkowej i ich zastępcy powinni w czasie pełnienia swych czynności postępować bezstronnie bez względu na osobę podatnika i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również stosunki podatnika i osób trzecich, o których powzięli wiadomość w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Przewodniczący (zastępca przewodniczącego) i ławnicy (zastępcy ławnika) obywatelskiej komisji podatkowej, nie będący funkcjonariuszami państwowymi, obowiązani są przed objęciem swych czynności złożyć następujące ślubowanie:

„Ślubuję, że w czasie pełnienia czynności przewodniczącego (zastępcy przewodniczącego, ławnika, zastępcy ławnika) obywatelskiej komisji podatkowej postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem mandatu przewodniczącego (zastępcy przewodniczącego, ławnika, zastępcy ławnika) komisji, a w szczególności wiadomości o przebiegu obrad i o stosunkach podatników, zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu“.

3. Ślubowanie składa się przez powtórzenie ślubowania i podanie ręki przewodniczącemu właś-

ciwej rady narodowej. O złożeniu ślubowania należy sporządzić protokół, który podpisuje ślubujący oraz odbierający ślubowanie.

4. Przewodniczący obywatelskiej komisji podatkowej zwołuje komisję lub poszczególne komplety i kieruje ich czynnościami.

5. Zwołanie następuje przez zaproszenie wszystkich ławników kompletu z oznaczeniem dnia, godziny i miejsca posiedzenia.

6. Zaproszenia dla ławników przewodniczący wysyła w takim czasie, aby im zostały doręczone co najmniej na trzy dni przed posiedzeniem.

7. O niemożności przybycia na posiedzenie ławnik jest obowiązany niezwłocznie po otrzymaniu zaproszenia zawiadomić przewodniczącego, który, o ile pozostało dość czasu, wysyła zaproszenie zastępcy ławnika. W tym przypadku termin przewidziany w ust. 6 nie obowiązuje.

8. Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala ilość przybyłych ławników i decyduje o ważności posiedzenia.

9. Obrady są tajne.

10. Do referowania spraw na posiedzeniu i do prowadzenia protokołu mogą być powołani urzędnicy urzędu skarbowego (rewizyjnego).

11. Przewodniczący powołuje zastępcę ławnika do sprawowania obowiązków ławnika w razie niemożności przybycia ławnika na posiedzenie.

12. Ławnik (zastępca) powinien opuścić posiedzenie kompletu na czas narady i powzięcia uchwały, gdy jest rozpatrywana sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, w stosunku pokrewieństwa w linii bocznej do czwartego stopnia, a powinowactwa bocznego do drugiego stopnia lub też w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, jak również, jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, którego jest lub był pełnomocnikiem lub przedstawicielem ustawowym, jeżeli jest współwłaścicielem lub udziałowcem przedsiębiorstwa, dla którego komisja określa podatek, wreszcie, jeżeli jest rozpatrywana sprawa kogokolwiek, z kim pozostaje w takim stosunku prawnym, że wynik rozstrzygnięcia może oddziaływać na jego prawa lub obowiązki.

13. Gdy wymienione w ustępie poprzedzającym przeszkody dotyczą przewodniczącego, wówczas powinien on oddać przewodnictwo obrad swemu zastępcy lub ławnikowi, zastępca zaś — jednemu z ławników.

14. Z posiedzenia kompletu i jego uchwał sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący i wszyscy ławnicy (zastępcy) obecni na posiedzeniu.

Do art. 10 ust. 2.

§ 17. 1. Okręgowy lustrator społeczny obowiązany jest — w terminie tygodniowym po otrzymaniu od powiatowej (miejskiej) rady narodowej zawiadomienia o kandydatach na lustratorów społecznych, wymieniającego imię, nazwisko, adres, zawód oraz wiek kandydatów — udzielić radzie narodowej opinii o każdym kandydacie.

2. Nieudzielenie przez okręgowego lustratora społecznego opinii o kandydacie w terminie, określonym w ust. 1, uważa się za opinię przychylną.

§ 18. 1. Lustratorzy społeczni oraz okręgowi lustratorzy społeczni (zastępcy) obowiązani są przed objęciem swych czynności złożyć następujące ślubowanie:

„Ślubuję, że w czasie pełnienia czynności lustratora społecznego (okręgowego lustratora społecznego, zastępcy) postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz, że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem mandatu lustratora społecznego (okręgowego lustratora społecznego, zastępcy), a w szczególności wiadomości o stosunkach podatników, zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu“.

2. Ślubowanie składa się przez powtórzenie słów ślubowania i podanie ręki przewodniczącemu właściwej rady narodowej. O złożeniu ślubowania należy sporządzić protokół, który podpisuje ślubujący oraz odbierający ślubowanie.

§ 19. 1. Lustratorzy społeczni, po powołaniu przez radę narodową, zgłaszają się bezzwłocznie u:

- 1) dyrektora izby skarbowej — w miejscowościach, będących siedzibą izby skarbowej,
- 2) naczelnika właściwego urzędu skarbowego — w pozostałych miejscowościach, a jeżeli w miejscowości znajdują się dwa lub więcej urzędów skarbowych — u naczelnika pierwszego urzędu skarbowego.

2. Naczelnik pierwszego urzędu skarbowego (ust. 1 pkt 2) obowiązany jest — o ile nie zostało wydane przez dyrektora izby skarbowej, na zasadzie art. 10 ust. 2 zdanie drugie, odmienne zarządzenie — przydzielać tymczasowo zgłaszających się lustratorów społecznych równomiernie do poszczególnych urzędów skarbowych.

§ 20. 1. W miejscowościach, będących siedzibą dwu lub więcej urzędów skarbowych (rewizyjnych), dyrektor izby skarbowej przydziela lustratorów społecznych zasadniczo w równej liczbie do poszczególnych urzędów skarbowych (rewizyjnych), może jednak — po wysłuchaniu opinii okręgowego lustratora społecznego — uwzględniając szczególne właściwości okręgów poszczególnych urzędów, przydzielić do niektórych urzędów lustratorów społecznych w liczbie mniejszej lub większej.

2. Dyrektor izby skarbowej może — po wysłuchaniu opinii okręgowego lustratora społecznego — lustratora społecznego, którego przydzielił po powołaniu do oznaczonego urzędu, delegować do innego urzędu na określony czas lub w celu dokonania oznaczonych czynności.

Do art. 10 ust. 3.

§ 21. 1. Wszyscy lustratorzy społeczni czynni przy danym urzędzie skarbowym (rewizyjnym) tworzą zasadniczo jeden zespół.

2. Wielkość jednego zespołu nie powinna przekraczać liczby 12 lustratorów społecznych.

3. W przypadkach przydzielenia przez dyrektora izby skarbowej do danego urzędu więcej niż 12 lustratorów społecznych (art. 10 ust. 2 zdanie drugie) należy utworzyć przy tym urzędzie odpowiednio większą liczbę zespołów lustratorów społecznych.

§ 22. 1. W terminie tygodniowym po otrzymaniu zawiadomienia o zgłoszeniu się w urzędzie skarbowym (rewizyjnym) bezpośrednio po powołaniu przez radę narodową co najmniej trzech lustratorów społecznych, dyrektor izby skarbowej — na wniosek okręgowego lustratora społecznego — wyznacza kierownika zespołu lustratorów społecznych dla danego urzędu.

2. Dyrektor izby skarbowej może — po wysłuchaniu opinii okręgowego lustratora społecznego — delegować kierownika zespołu lustratorów społecznych, wyznaczonego dla danego urzędu, do innego urzędu skarbowego (rewizyjnego) w tej samej miejscowości, jak również zmienić kierownika zespołu.

Do art. 10 ust. 4.

§ 23. 1. Dyrektor izby skarbowej — w terminie tygodniowym po otrzymaniu od wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) zawiadomienia o osobach kandydatów na okręgowego lustratora społecznego (zastępcy) przy izbie skarbowej, wymieniającego imię, nazwisko, adres, zawód oraz wiek kandydatów — udziela radzie narodowej opinii o każdym kandydacie.

2. Nieudzielenie przez dyrektora izby skarbowej opinii o kandydacie w terminie, określonym w ust. 1, uważa się za wyrażenie zgody na osobę kandydata.

§ 24. 1. Okręgowy lustrator społeczny — za zgodą dyrektora izby skarbowej — może powierzyć swemu zastępcy wykonywanie pewnej części zadań należących do okręgowego lustratora społecznego lub wykonywanie wszystkich zadań okręgowego lustratora społecznego w określonej części okręgu izby skarbowej.

2. W przypadku nieobecności w służbie okręgowego lustratora społecznego przez okres czasu dłuższy niż trzy dni na zastępcy ciążyą wszystkie obowiązki oraz służą mu wszystkie uprawnienia okręgowego lustratora społecznego.

Do art. 11 ust. 1 i 2.

§ 25. Wykonując zadania, określone w art. 11 ust. 1, lustratorzy społeczni są obowiązani w szczególności:

- 1) ujawniać osoby, podlegające opodatkowaniu, które uchylają się od opodatkowania lub są opodatkowane w niedostatecznej wysokości,
- 2) wykrywać nielegalne procedery zarobkowe,

3) wykrywać majątek osób, uchylających się od uiszczenia należnych podatków.

§ 26. 1. Lustratorzy społeczni są uprawnieni — w ramach instrukcyj udzielanych im przez naczelnika urzędu skarbowego (rewizyjnego) — do samodzielnego wykonywania w szczególności następujących czynności:

- 1) przeprowadzania wywiadów i zbierania materiałów niezbędnych do ujawnienia osób, uchylających się od opodatkowania, do prawidłowego ustalania zobowiązań podatkowych, do ściągnięcia należności podatkowych od dłużników oraz do wykrycia nielegalnych procedur zarobkowych,
- 2) przeprowadzania oględzin lokalnych, kontroli i lustracji wszelkich gruntów, budynków, lokali, przedsiębiorstw i zajęć według zasad, określonych w dziale XI rozdział 5 dekretu o postępowaniu podatkowym,
- 3) kontroli ksiąg handlowych, uproszczonych i podatkowych w zakresie niezbędnym do ustalenia podstaw obliczenia zaliczek miesięcznych na podatki.

2. Przy wykonywaniu przez lustratorów społecznych czynności, o których mowa w art. 106 dekretu o postępowaniu podatkowym, konieczny jest współudział miejscowo właściwych organów ochrony skarbowej.

3. W przypadku konieczności przeprowadzenia oględzin mieszkań prywatnych lustrator społeczny obowiązany jest zwrócić się o decyzję do naczelnika urzędu skarbowego (rewizyjnego).

§ 27. 1. Lustratorzy społeczni nie są uprawnieni do samodzielnego wykonywania następujących czynności:

- 1) dokonywania czynności egzekucyjnych,
- 2) inkasowania należności podatkowych i wystawiania pokwitowań,
- 3) przeprowadzania ogólnego badania (rewizji) ksiąg handlowych, uproszczonych i podatkowych,
- 4) dokonywania tymczasowego zajęcia i wzięcia w przechowanie towarów i innych przedmiotów.

2. Lustratorzy społeczni mają prawo w przypadkach wymienionych w ust. 1 uczestniczenia w wykonywaniu tych czynności przez władze podatkowe.

§ 28. 1. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w § 26, oraz uczestnicząc w wykonywaniu czynności przez władze podatkowe, lustratorzy społeczni podlegają tym samym obowiązkom i korzystają z tych samych uprawnień, co urzędnicy skarbowi.

2. Wszystkie władze, urzędy i instytucje obowiązane są udzielać pomocy lustratorom społecznym.

3. Wszystkie osoby na żądanie lustratora społecznego są obowiązane udzielać mu wyjaśnień przy wykonywaniu jego czynności.

4. Lustrator społeczny jest obowiązany — na żądanie — okazać legitymację wystawioną przez radę narodową, przez którą został powołany, stwierdzającą jego uprawnienia i określającą okręg, na którego terenie ma prawo działać; w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2 zdanie drugie, legitymacja powinna zawierać ponadto poświadczenie urzędu skarbowego (rewizyjnego), określające okręg urzędu, na którego terenie — na podstawie decyzji dyrektora izby skarbowej — lustrator społeczny ma prawo wykonywać swe czynności.

5. Lustrator społeczny obowiązany jest sporządzić protokół podpisany przez niego i osoby biorące udział w czynności w każdym przypadku dokonania czynności, określonej w § 26 ust. 1 pkt 2) i 3). W innych przypadkach wystarcza raport, podpisany przez lustratora społecznego lub zaznaczenie obecności lustratora społecznego i omówienie dokonanych przez niego czynności w protokole sporządzonym przez urzędnika skarbowego i podpisanym również przez lustratora społecznego.

Do art. 11 ust. 3 i 4.

§ 29. 1. Projekty wszelkich zarządzeń, instrukcyj, pouczeń i wyjaśnień, wydawanych lub udzielanych przez okręgowego lustratora społecznego lustratorom społecznym, zatwierdza dyrektor izby skarbowej.

2. Wyniki inspekcji działalności zespołów lustratorów społecznych okręgowy lustrator społeczny obowiązany jest przedstawiać dyrektorowi izby skarbowej.

3. Okręgowy lustrator społeczny obowiązany jest przedstawiać właściwej radzie narodowej wszelkie dostrzeżone nieprawidłowości i uchybienia w działalności obywatelskiej komisji podatkowej w zakresie, określonym w art. 2 ust. 3. Odpisy zawiadomień i sprawozdań okręgowy lustrator społeczny obowiązany jest jednocześnie przedstawiać dyrektorowi izby skarbowej do wiadomości.

4. Okręgowy lustrator społeczny nie ma prawa zajmować się stroną merytoryczną spraw rozpatrywanych przez obywatelskie komisje podatkowe.

Do art. 12.

§ 30. Pisemny wniosek lustratora społecznego o ustalenie wysokości zobowiązania podatkowego, skierowany do urzędu skarbowego (rewizyjnego), powinien być oparty na utrwalonym w protokole lub raporcie materiale faktycznym, należycie uzasadniającym wysokość proponowanej przez niego podstawy opodatkowania.

Do art. 14.

§ 31. 1. Właściciele (administratorzy) budynków w gminach miejskich obowiązani są zawiadamiać właściwe terytorialnie urzędy skarbowe o faktach, świadczących o wykonywaniu przez najemcę lokalu prywatno-prawnych zawodowych i odpłatnych świadczeń rzeczy lub usług, podlegających podatкови obrotowemu, gdy powzięli ścisłe wiadomości o konkretnych faktach wykonywania takiej działalności, jeżeli z danych zawartych w wykazach, o których mowa w art. 111 ust. 4 dekretu o postępowaniu podatkowym, nie wynikało, że najemca wykonuje działalność tego rodzaju.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ustępie poprzednim, powinno być dokonane na piśmie według załączonego wzoru w terminie tygodniowym po powzięciu wiadomości.

§ 32. Przepisy § 31 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do obowiązków zarządów gmin wiejskich w zakresie, określonym w art. 14, z tym uzupełnieniem, że wskazane jest czerpanie odpowiednich wiadomości przez zarządy gmin wiejskich od sołtysów.

§ 33. Obowiązek, określony w art. 14, nie uchyla obowiązków, wynikających z przepisów działu XI rozdział 6 dekretu o postępowaniu podatkowym.

Do art. 15 ust. 1.

§ 34. 1. Przewodniczący, ich zastępcy, ławnicy oraz zastępcy ławników obywatelskich komisji podatkowych powinni przedstawiać naczelnikowi urzędu skarbowego (rewizyjnego) — tego samego dnia, po odbyciu posiedzenia — rachunki, obejmujące zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za posiedzenia.

2. Naczelnik urzędu skarbowego (rewizyjnego) przedstawia rachunki, o których mowa w ust. 1, do realizacji izbie skarbowej, po stwierdzeniu: obecności wystawcy rachunku na posiedzeniu obywatelskiej komisji podatkowej — na podstawie protokołu obrad oraz prawidłowości zarachowanych kwot kosztów podróży i wynagrodzenia za posiedzenia — na podstawie zawiadomień, otrzymywanych od powiatowych (miejskich) rad narodowych co do wysokości diet członków rady narodowej.

§ 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

Minister Skarbu:

w z. *Wincenty Jasirzębski*

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Wzór do § 31 ust. 2

Zarząd Gminy

w

Właściciel - Administrator

domu Nr przy ul.

w

Z A W I A D O M I E N I E

Do

Urzędu Skarbowego

w

Na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 31, poz. 210) zawiadamia się, iż:

1. Obywatel
(imię i nazwisko)
2. zamieszkały w przy ul. Nr m.
3. zawód

4. Konkretnie fakty, świadczące o wykonywaniu działalności, z którą związany jest obowiązek w zakresie podatku obrotowego:

5. Źródła podanych w pkt 4 wiadomości:

.....
(podpis obowiązującego do zawiadomienia, a w zawiadomieniu zarządu gminy również pieczęć zarządu gminy).